

Som miljøministeren lige har redegjort for, er det også Venstres holdning, at hvis man kan nå gode resultater ad frivillighedens vej ved aftaler, er der ingen grund til at lave regler om mere tvang og straf og bøder.

Formanden:

Hr. Keld Albrechtsen for en kort bemærkning til miljøministeren.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hvis ministerens svar skal forstås sådan, at til efteråret vil man alligevel opfylde Danmarks internationale forpligtelser med hensyn til habitatbeskyttelse osv. og alligevel lade naturbeskyttelsesloven få forrang, også når det gælder Tøndermarsken, er det jo ubegribeligt, hvorfor man ikke vil sikre det nu. Men o.k., så kunne vi jo gøre det til efteråret.

Men min bekymring er, at svaret lige netop ikke skal forstås sådan, men at svaret desværre indebærer en mulighed for, at regeringen i virkeligheden ikke har tænkt sig at sætte den almindelige beskyttelse, som ligger i naturbeskyttelsesloven, i kraft med hensyn til Tøndermarsken. Det er det, der bekymrer os, og det er det, vi ikke vil tage medansvar for. Vi forstår simpelt hen ikke ministerens forklaringer, for hvis ministeren udelukkende har gode hensigter i denne sag, er det underligt, at vi ikke kan få et klart tilsgagn fra ministeren om, at selvfølgelig bliver det ordnet til efteråret. I stedet for får vi alle mulige meldinger om, at så vil man overveje det, så vil man se, om det er muligt, og den slags tilkendegivelser.

Kl. 10.10

Ministerens må da kunne forstå, at det er ikke tilstrækkeligt for os andre. Det efterlader os jo i usikkerhed med hensyn til, om vore internationale forpligtelser nu også bliver opfyldt.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Først til fru Gudrun Laub. Ordet »forbedre« kan ifølge fru Gudrun Laub være en lidt upræcis formulering, men hvis fru Gudrun Laub har et bedre dækkende ord, som egentlig rummer det samme, vil jeg gerne se på det.

Til ministeren vil jeg sige: Ministeren er inde på at overføre statslige kompetencer. Det er vel ikke nok alene at overføre statslige kompetencer? Hvorfor mener ministeren ikke, det er vigtigt, at der opstilles nogle regler for en fremtids-

sikring, der både bevarer og forbedrer dette unikke område?

Så siger ministeren også, at vi har set en fremgang i 2002. Ja, men hvad nu, hvis den fremgang bliver til en tilbagegang igen? Hvad gør vi så, hr. minister?

Det sidste, jeg skal sige noget om, er de frivillige aftaler. Frivillige aftaler er da fint, men som ordet siger, er frivillige aftaler noget, man kan hoppe ud af igen. Og hvad nu, hvis disse aftaler opsiges af lodsejerne? Hvad gør vi så? Det er bl.a. det, ændringsforslagene tager højde for.

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Når jeg siger, at udtrykket »forbedre« er for upræcist, er det netop, fordi det ikke er grundigt gennemarbejdet og helt ukonkret, men det er jo noget, vi kan komme tilbage til, når der skal laves en egentlig gennemgang og revision af naturbeskyttelsesloven. Det er bare magtpåliggende for mig at tilkendegive her i dag, at der ikke skal herske nogen tvivl om, at i Venstre er vi meget optaget af, at naturen skal beskyttes, at der skal være gode muligheder, og at udviklingen skal følges, og jeg regner med, at vi formentlig fortsætter debatten om det til efteråret.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg må sige, at det kan altså somme tider være svært at lægge ører til det, der bliver sagt.

Hvis jeg hørte det, den socialdemokratiske ordfører spurgte mig om, rigtigt, var det, at det godt kunne være, at fugleantallet heldigvis var vendt i 2002, men det var måske på tide, vi allerede begyndte at bekymre os, for tænk nu hvis det ikke holdt. Hvis man lever sådan, vil jeg sige, at så kan man sådan set bekymre sig om alt. Hvis det skulle ske en gang imellem, at noget løser sig, som man gerne vil have, starter man bare med det samme med at sige: Jamen så må vi straks bekymre os, for det kan jo være, at det alligevel ikke går sådan og sådan, så det bliver anderledes igen.

Til det kan jeg kun sige: Det kan jeg bekræfte, for det kan ikke engang miljøministeren styre. Udviklingen vil foregå, men det, vi kan gøre, er at påvirke udviklingen, og det har vi gjort nu. I 2002 har vi for første gang fået det sådan, at der er sket en fremgang i fugleantallet, men det vil alligevel her i Folketingssalen kunne vendes om til, at det skal man vist være bekymret over, for der er jo større risiko for, at det kan gå den anden vej, når tallet nu er blevet højere. Ja, det er jo